

REAGÁLÁSOK A NYILATKOZATRA

Kedves Várady Professor!

A Nyilatkozatot, melyben Ön és dr. Grubač rámutatnak a jugoszláviai konfliktusokban való részvétel megtagadásának jogi következményeire, nagyon fontos dokumentumnak tartjuk, mely kétségtelenül releváns Svédországban, ahol igen magas azon menedéket keresők száma, akik érintve lennének, ha visszaküldenék őket a volt Jugoszláviába. Ezért megkértem a Svéd Vöröskereszt Menekültügyi Osztályát, intézkedjen, hogy a Svéd Bevándorlásügyi Minisztériumhoz, valamint más érintett hatóságokhoz eljussanak a Nyilatkozatuk példányai egy kísérőlevéllel, mely megmagyarázza a Nyilatkozat tételének körülményeit. Bízom benne, hogy a Nyilatkozatban közölt információ komoly jelentőséggel bír majd, amikor arról születnek döntések, hogy kapjanak vagy ne kapjanak menedékjogot az érintett csoportba tartozó személyek. A Svéd Vöröskereszt minden bizonnyal figyelemmel kíséri majd az esetek elbírálását.

*Dr. PETER Nobel
a Svéd Vöröskereszt főtitkára*

Az ENSZ Menekültügyi Főbizottsága
1993. dec. 23.

Kedves Várady Professor!

Köszönöm, hogy meglátogatta irodánkat, és köszönöm az írásbeli Nyilatkozatot, melyet szervezetünk genfi székhelyére továbbítottunk.

Időközben kaptunk is egy szöveget Genfből, mely megfogalmazza az ENSZ Menekültügyi Főbizottságának álláspontját azokra vonatkozóan, akik megtagadták a behívót vagy dezertáltak a volt Jugoszlávia területéről. Mellékelem ennek a szövegnek a másolatát, mely Önt bizonyára érdekelné fogja.

Kívánok szép karácsonyt
és boldog új évet, tisztelettel

*THOMAS Birath
ügyvivő*

Tisztelt Várady Úr!

Zentai állatorvos vagyok, és e levelet több száz még Svédországban lévő vajdasági magyar menekült nevében írom.

A jugoszláv háborús konfliktus kitörése óta, már több mint két éve vagyunk Svédországban, mivel nem akartunk eleget tenni az erőszakos mozgósításnak, és inkább vállaltuk az önkéntes száműzetést.

A svéd hatóságok az utóbbi időben, nyilvánvalóan tévesen megítélve az otthoni helyzetet, egyre intenzívebben utasítják ki az itt menedéket kért vajdasági magyarokat is. Sajnos az otthoni helyzet egyáltalán nem mondható megoldottnak, sőt nem is nagy rá a kilátás, hogy belátható időn belül rendeződjön.

Szerb megszállás alatt van Horvátország egyharmada, Bosznia 70 százaléka. A kis Jugoszlávia még sokáig sýnyleni fogja emiatt a gazdasági zárlatot, minek folytán már most elviselhetetlen állapotok uralkodnak, a magyarság jelenleg is menekül a Délvidékről. Az innen kitoloncoltak szinte kivétel nélkül nem otthonaikba térnek vissza, hanem főleg Magyarországra, ami szintén magáért beszélnő tény.

Úgy érezzük, a svéd hatóságok nem igazságosan járnak el, mikor hadköteles fiatalokat küldenek olyan országba vissza, melyet épp az agresszív politikája miatt a nemzetközi közösség jelenleg is büntet.

A végsőkig kilátástalan helyzetünkben fordulunk Önhöz, a nemzetközi jog elismert szakemberéhez, honfitársunkhoz, ha tud, legyen a segítségünkre. Mintegy két-háromszáz még Svédországban lévő vajdasági nevében,

Göteborg, 1993. nov. 1.

tisztelettel:
GERE István

Tisztelt Várady Úr!

Sajnos ismét csak kissé megkésve tudok jelentkezni. A küldött anyagot megkaptam, melyet sorstársaim nevében is köszönök. Úgy gondolom, ez a dokumentum sokat segíthet az ügyünkben, azoknak is, akik végleg akarnak maradni, és azoknak is, akik csak ideiglenesen, s az otthoni helyzet javulása utáni hazatérést tervezik.

Az ügyünkben egy lelkes kis csoport ténykedik, melynek az egyik leglelkeesebb és legönzettelenebb tagja egy svéd néppárti politikus (egyébként a bevándorlásügyi miniszterasszony, Freege Boo is ennek a pártnak a tagja).

Kérjük Grubač úrnak is átadni köszönetünket.

Kívánunk kellemes ünnepeket és nagyon boldog új évet!

Göteborg: 93.XII.22.

GERE István